

Sygnatura akt VI Ka 1344/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **24 lutego 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Kamil Koczur

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017 r.

sprawy **W. W. (1)** ur. (...) w B.

syna J. i S.

obwinionego z art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dn. 9.06.2011r. Prawo geologiczne i górnicze

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 14 października 2016 r. sygnatura akt VI W 491/15

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 435 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 119 kpw

zmienia zaskarżony wyrok - także w stosunku do obwinionego A. S. (1), który apelacji nie wniósł, w ten sposób, że w miejsce rozstrzygnięć z punktów 2, 4 i 5 uniewinnia obwinionych W. W. (1) i A. S. (1) od czynów im przypisanych odpowiednio w punktach 2 i 4,

a kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1344/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 24 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 14 października 2015r. w pkt 2 uznał obwinionego W. za winnego tego, że w okresie od 11 października 2014r. do 5 lutego 2015r. w R., na terenie KWK (...), będąc zatrudnionym na stanowisku kierownika działu energomechanicznego, nie spowodował demontażu elementów bębna dospawanych przy wymianie liny wyrównawczej w dniu 11 października 2014r., w wyniku czego dopuścił do możliwości wykonywania czynności związanych z przemieszczaniem bębna w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pracowników oddziałów szybowych, tj. wykroczenia z art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze i za to na mocy art. 184 ust. 3 cyt. ustawy wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1.000 złotych.

Nadto zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa stosowne koszty postępowania.

Tym samym wyrokiem w pkt 4 uznał nadto obwinionego A. S. (1) za winnego popełnienia wykroczenia z art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze, przypisując mu czyn o tożsamyach znamionach, i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1.000 złotych.

Apelację wywiódł obrońca obwinionego W. W. (1), zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie pkt 2 i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

- art. 7 kpk i art. 410 kpk w zw. z art. 8 kpw poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, a mianowicie dowolne uznanie, że obwiniony nie spowodował demontażu dospawanych elementów bębna przez co dopuścił do możliwości wykonywania czynności związanych z przemieszczeniem bębna w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pracowników oddziałów szybowych;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść orzeczenia, a polegający na nieuwzględnieniu istotnych w świetle okoliczności sprawy faktów, brak wnikliwej oceny materiału dowodowego oraz pominięciu okoliczności i dowodów świadczących na korzyść obwinionego, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że obwiniony popełnił zarzucony mu czyn, gdy tymczasem okoliczności ujawnione w toku przewodu sądowego, rozważane we wzajemnym powiązaniu wskazują, że nie dopuścił się on zarzucanego mu czynu.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 2 i umorzenie postępowania w tej części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego zasługiwała na uwzględnienie w tym sensie, że na skutek jej wywiedzenia konieczna stała się zmiana zaskarżonego wyroku – także w stosunku do obwinionego A. S. (1), który apelacji nie wniósł, i uniewinnienie obu obwinionych od czynów im przypisanych odpowiednio w pkt 2 i 4 wyroku, czego konsekwencją było obciążenie kosztami postępowania w sprawie Skarbu Państwa.

Analiza treści opisu czynu, który został ostatecznie przypisany obu obwinionym przez Sąd Rejonowy, stanowiący odzwierciedlenie poczynionych przez tenże w sprawie ustaleń faktycznych, dowodzi, iż nie zawiera on znamion jakiegokolwiek wykroczenia, w szczególności tego z art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze. Przepis ten przewiduje odpowiedzialność za wykroczenie osoby, która w ruchu zakładu górniczego wykonuje lub dopuszcza do wykonywania czynności w warunkach innych niż określone w ust. 1 (czyli innych niż w warunkach zagrożeń pożarowych, tąpniętami, gazowych, pyłowych, klimatycznych, wodnych, pozostających w związku z jazdą szybem albo w związku przechowywaniem lub używaniem środków strzałowych i sprzętu strzałowego), w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka lub ruchu zakładu górniczego.

Natomiast wedle Sądu I instancji obaj obwinieni – W. W. (1) zatrudniony na stanowisku kierownika działu energomechanicznego, zaś A. S. (1) na stanowisku nadsztygara mechanicznego ds. górniczych wyciągów szybowych i głównego odwadniania - mieli nie tyle dopuścić do wykonywania czynności w sposób mogący wywołać wymagane przywołanym przepisem niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia człowieka, co jedynie swoim zaniechaniem (tj. niespowodowaniem demontażu dospawanych tymczasowo elementów bębna) stworzyć dopiero możliwość wykonywania takich czynności. Dopuszczenie do możliwości wykonywania czynności polegających na przemieszczaniu bębna z zabudowanymi dodatkowymi obrzeżami, oparte zatem na ustaleniu, iż do ich wykonania jeszcze nie doszło, a jedynie możliwym stało się dopiero ich wykonanie, co siłą rzeczy musi również oznaczać, iż nie zaistniało jeszcze związane z tym potencjalne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia człowieka (co znajduje oparcie nie tylko w wyjaśnieniach samych obwinionych, ale także w treści opinii biegłego A. S. (2)), nie jest jednak penalizowane na gruncie art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze. Warunkiem takiej odpowiedzialności jest bowiem zawsze wykonanie czynności mogącej ze względu na sposób jej wykonania wywołać wskazane niebezpieczeństwa, czy to osobiście przez sprawcę, czy też inną osobę, kiedy sprawca do tego jedynie dopuszcza. Ustawa nie przewiduje natomiast odpowiedzialności za usiłowanie popełnienia wykroczenia określonego w art. 184 ust. 3 pkt 1 przywołanej wyżej ustawy.

Trudno nadto zarzucać obu obwinionym, z racji tylko zajmowanych przez nich stanowisk, że zaniechali oni demontażu po zakończonej wymianie liny wyrównawczej przerobionego, a tym samym mniej stabilnego i niezgodnego z dokumentacją producenta, bębna, w sytuacji gdy ów bęben, zabezpieczony w stojaku i stojący na oryginalnym obrzeżu, nie miał być w najbliższym czasie przeznaczony do użytkowania, zaś ręczne jego przemieszczanie przez pracowników oddziału szybowego, na polecenie przodowego I. K., stanowiło wyraz samowoli tego ostatniego. Wszak doraźnie zmodyfikowany bęben, prawidłowo ustawiony i zabezpieczony przed przemieszczaniem się w stojaku, nawet po zdemontowaniu w nim wału w dniu 13 stycznia 2015r., nie mógł stanowić zagrożenia dla życia lub zdrowia człowieka oraz ruchu zakładu górniczego, przebiegu zaś zdarzenia z krytycznego dnia 5 lutego 2015r. w żadnej mierze nie mógł przewidzieć żaden z obwinionych.

Z podanych wyżej względów, bez potrzeby już szerszego odniesienia się do zarzutów, twierdzeń i wniosków apelującego, zaskarżony wyrok jako wydany z obrazą prawa materialnego, tj. art. 184 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze - poprzez niezasadne jego zastosowanie w stanie faktycznym, należało zmienić i uniewinnić obu obwinionych, także tego niewnoszącego środka odwoławczego, z przywołaniem treści przepisu art. 435 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, od popełnienia zarzucanego im czynu, czego konsekwencją po myśli art. 118 § 2 kpw musiało być również obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania w sprawie.